

- 5) Czy w świetle zasady neutralności i zasady proporcjonalności, które są fundamentalnymi zasadami wspólnego systemu podatku VAT, słowackie organy podatkowe przekroczyły granice tego, co jest niezbędne do osiągnięcia celu określonego przez dyrektywę VAT, jeżeli odmówiły podatnikowi prawa do zwrotu zapłaconego podatku z tego względu, że upłynął termin zawity przewidziany przez prawo krajowe do zwrotu podatku, mimo iż w terminie tym podatnik nie mógł wykonać prawa do odliczenia podatku i mimo iż podatek został prawidłowo zapłacony, a ryzyko oszustwa podatkowego lub braku zapłaty podatku zostało całkowicie wykluczone?
- 6) Czy zasadę pewności prawa, zasadę uzasadnionych oczekiwań oraz prawo do dobrej administracji na podstawie art. 41 karty praw podstawowych Unii Europejskiej można interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one takiej wykładni przepisów prawa krajowego, zgodnie z którą dla dochowania terminu do zwrotu podatku decydujący jest moment wydania przez organ podatkowy decyzji w przedmiocie zwrotu podatku, a nie moment wykonania przez podatnika prawa do zwrotu podatku?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2008/9/WE z dnia 12 lutego 2008 r. określająca szczegółowe zasady zwrotu podatku od wartości dodanej, przewidzianego w dyrektywie 2006/112/WE, podatnikom niemającym siedziby w państwie członkowskim zwrotu, lecz mającym siedzibę w innym państwie członkowskim (Dz.U. L 44, 2008, s. 23).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najvyšší súd Slovenskej republiky (Słowacja) w dniu 20 października 2016 r. – Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky/BB construct s.r.o.

(Sprawa C-534/16)

(2017/C 022/09)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Druga strona postępowania: BB construct s.r.o.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy można uznać za zgodną z celem art. 273 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾, czyli zapobieganiem oszustwom w zakresie podatku od wartości dodanej, sytuację, w której prawo krajowe uwzględnia okoliczność, że krajowy organ administracji stosuje postępowanie, na którego podstawie, jeśli nie były przestrzegane zobowiązania podatkowe innej osoby prawnej, w której obecny członek zarządu osoby prawnej również sprawował funkcje członka zarządu celem uzasadnienia wymogu gwarancji podatkowej mogącej sięgać 500 000 EUR?
- 2) Czy można uznać, że rozpatrywana gwarancja podatkowa, w związku ze swą maksymalną wysokością sięgającą 500 000 EUR, jak nałożona w postępowaniu głównym, nie stoi na przeszkodzie wolności prowadzenia działalności gospodarczej, o której mowa w art. 16 karty praw podstawowych, nie powoduje pośrednio zmuszenia podatnika do ogłoszenia upadłości, nie ma charakteru dyskryminującego w świetle art. 21 ust. 1 karty praw podstawowych i, w kontekście poboru VAT, nie jest sprzeczna z zasadą *ne bis in idem* i wreszcie nie narusza zasady niedziałania prawa wstecz, o której mowa w art. 49 ust. 1 i 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, 2006, s. 1.